

ת"פ (קריות) 14732-03-24 - מדינת ישראל נ' בראני טדלה

בית משפט השלום בקריות
ת"פ 14732-03-24 מדינת ישראל נ'
טדלה(עוצר)
בפני כב' השופט יוסי טורס, סגן נשיאה

המאשימה

בעניין: מדינת ישראל

נגד

הנאשם

בראני טדלה

גור דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודהתו בעבירות תקיפה כדי לגנוב, לפי סעיף 381(א)(2) לחוק העונשין, תש"ז-1977 (להלן - חוק העונשין); איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין; גנבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין; ותקיפה סתם, לפי סעיף 379 לחוק העונשין. על פי עובדות כתוב האישום, ביום 21.2.24 המתיין המתلون, הסובל מנכות, בתחנת אוטובוס. הנאשם פנה אליו וביקש ממנו 20 ל"נ. משסירב המתلون לבקשתו, הכנסה הנאשם את ידו לכיס העליוני של המתلون ונגנב מתוכו ארנק ובו 50 ל"נ, טלפון נייד ואת תיקו האישי שהיה תלוי עליו כתפו, ונמלט מהמקום עם הרכוש. המתلون רדף אחרי הנאשם וביקש לקלב בחזרה את רכשו, אז הכה אותו הנאשם במספר מקומות אגרוף בחזרה ואיתם עליו תוך שהוא אוחז בידו חפץ הנחזה להיות מברג, הנינו עברו ואמר לו "אני אדקור אותך, תזוז מהה". במעמד זה השלים הנאשם את התיק והארנק, לzech את הכסף ונמלט מהמקום.

טייעוני הצדדים לעונש והראיות

2. ב"כ המאשימה הגיש טיעון כתוב והוסיף טיעונים על פה. הודגשו חומרת העבירות והערכיהם המוגנים שנפגעו ונטען כי מתוך העונשה נע בין 18-36 חודשים מאסר בפועל. המאשימה הפנתה לעברו הפלילי של הנאשם ועתה לעונש מאסר למשך 24 חודשים תוך הפעלת המאסר המותנה במצבבר ועונשים נלוויים.

3. ב"כ הנאשם הגיש אסופת פסיקה ועתר לקבעת מתחם עונשה המתחילה ממספר חודשי מאסר בודדים. נטען כי נסיבות חייו של הנאשם קשות, הוא נעדר כל תמייה משפחתיות ועצור מזה מספר חודשים בתנאים הקשים ממאסר. הסגנור ביקש להציג את הודהת הנאשם בהזדמנות הראשונה שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ובצורך עדות המתلون ועתר למקם את עונשו של הנאשם בתחום מתחם העונשה ולהסתפק במימי מעצרו.

עמוד 1

4. הנאשם בדברו האחרון הביע צער וחרטה על מעשיו, סיפר על מצבו המשפחתי והאישי המורכב וכי הוא מבקש לחזור ולקיים חיים נורמטיביים.

דין והכרעה

קבעת מתחם הענישה

5. מדובר באירוע אלים ומאיים, שבוצע בاميון היום, במקום הציבורי ולענין כל. אירועי מסוג זה הפקנו נפוצים בחברתנו ויש להוקיעם. עשוי ברינותות כגון אלו פוגעים לא רק בתוחשת הביטחון האישי של הנפגע הישיר, אלא של הציבור כולו ומשכך הערכיהם המוגנים שנפגעו הם שלום גופם וביטחונם האישי של המתלונן והציבור כולו. כן נפגעה זכות הקניין של המתלונן בשל גניבת הרכוש. כאן המקום להתייחס לכך שבין הרכוש שנגנבו היה אף טלפון חכם הרاءו להתייחסות שונה ומיוחדת מבחינת הערכיהם המוגנים שנפגעו וזאת בשל מאפייניו הייחודיים של מכשיר זה, המידע שהוא אוצר ומקום המרכז בח' האדם כיום (ע"פ 8627/14 דביר נ' מדינת ישראל (14.7.2015) להלן - עניין **דביר; דנ"פ 21/1062 יונתן אוריך נ' מדינת ישראל** (22.11.2022), פסקה 29 לחוות דעתה של הנשיאה חיות).

6. ביחס לנسبות הקשורות לביצוע העבירות אצין כי הנאשם לא הסכים לקבל את סירוב המתלונן לחת לו סכום כסף שביקש, הכנסיס ידו לכיס עליונותו של המתלונן, נטל את ארנקו, טלפון נייד וכן את תיקו האישי ועזב את המקום. מדובר בהתנהגות כוחנית, בוטה ומאיימת. כל זאת עשה הנאשם לאור יום ובמקום ציבוררי ללא כל מORA. אף כאשר רדף אחריו המתלונן, לא התעשת הנאשם אלא דווקא הסלים התנהגותו - היכה את המתלונן במקומות אגרוף ואים בדקירה בעודו אווח מברג. להשלמת התמונה אצין כי המתלונן הוגדר בכתב האישום כמו אשר "סובל מנוכחות ומוכר על ידי ביטוח לאומי" ואולם מהות הנוכחות לא פורטה ובהתאם לכתב האישום המתלונן אף "פתח במרדף" אחרי הנאשם ודומה אפוא שאין מדובר בנוכחות גופנית בולטת לעין. כן אצין שלא נגרמו למתלונן חבלות וכי בסופו של דבר הנאשם השיליר את הרכוש ונטל את סכום המזומנים בלבד המסתכם ב-50 ₪.

7. בתי המשפט קבעו לא אחת כי אין להשלים עם התנהלות אלימה במרחב הציבורי וכי אין מקום לגישה שלחנית אלא יש לנתקות גישה מחמירה בדמות מסר בפועל (רע"פ 7645/20 שלמה כהן נ' מדינת ישראל (18.11.2020); רע"פ 5128/21 אחמד סלאמה נ' מדינת ישראל (15.8.2021)).
וראו גם:

"על בתי המשפט ליתן ביטוי לחומרה שיש לראות בהתנהלות אלימה וברינוי של חברות עבריים הפוגעות בתוחשת הביטחון הבסיסית בחברה, ונוטלות את הדין לידיהן. על כן, יש לקבוע ענישה חמורה ומרתיעה בגין מעשים כגון אלו, בתקופה כי יהיה בכך כדי למנוע את הישנותם של אירועים דומים." (ע"פ 5432/20 מהדי גיהאד קבהא ו-3 אח' נ' מדינת ישראל (20.12.2020)).

8. ביחס למדיניות העונשה הנוגעת בעבירות דומות אפנה לפסקי הדין הבאים, בשינויים המחויבים: עפ"ג 22-22-01-60805 דג'ין ארסקאי נ' מדינת ישראל (9.3.2022), בו הוטלו על נאים שהורשע בעבירות תקיפה כדי לגנוב שבעה חודשי מסר. במקרה זה דחף הנאשם את ידה של אישה שישבה בתחנת אוטובוס וחטף את תיקה שהיא מונח על ברכיה; עפ"ג 38524-11-17 MULUGETA נ' מדינת ישראל (20.3.2018), בו נידון הנאשם כוורשע בעבירות תקיפה כדי לגנוב וగניבה לתשעה חודשי מסר בפועל ואונשים נלווים. במקרה זה הטע נאים בצווארה של המתלוננת ומישך אותה במעלה הרחוב, נטל את תיקה, הוציא ממנו 150 ₪ וזרק אותו בסמטה סמוכה; ת"פ 5180-06-17 מדינת ישראל נ' אלקשור (10.1.2022), בו הורשע הנאשם כוורשע בעבירות תקיפה כדי לגנוב וגניבה ונידון לשולשה חודשי מסר בעבודות שירות. הנאשם במקרה זה נצמד אל המתלונן, היכה אותו, משך את ארנקו מכיסו, בוט בו וגנב את מכשיר הנייד שלו; ת"פ 16641-01-19 מדינת ישראל נ' ברchnerה (29.12.2022), בו נידון עניינו של הנאשם כוורשע בעבירות תקיפה כדי לגנוב וגניבה ונידון לחמשה חודשי מסר לריצוי בעבודות שירות. הנאשם במקרה זה עקב אחר המתלוננת, ניגש אליה וגנב את מטען הטלפון הנייד מידה וכשזה קראה לעברו, התקרב אליו, חנק אותה וגנב את מכשיר הטלפון שלה; ת.פ (קריות) 32078-12-23 מדינת ישראל נ' דמלאו (19.2.2024) בו נקבע מתוך עונשה הנע בין 6-18 בגין איורו בו חטף נאים (בצווותא עם אחר)תיק שהחזיקה שוטרת סמייה בידה. על הנאשם, בעל עבר פלילי שאינו מכבד הוטלו 7 חודשים מסר בפועל והופעל מסר מותנה.

9. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתוך העונש ההולם את העבירות מושא עניינו, בנסיבות של איורו זה, נע בין 8-20 חודשים מסר בפועל.

קביעת עונשו של הנאשם

10. לא הייתה מחלוקת בין הצדדים כי העונש אמרו להיגזר בגדרי מתוך עונשה. לא נטען דבר בנוגע סיכוי השיקום של הנאשם ולא הובאו בעניין זה כל ראיות ומשכך אין כל הצדקה לחריגה לקולה מתוך עונשה.

11. לצורך קביעת עונשו של הנאשם הבאתិ בחשבו את הודהתו אשר חסכה זמן שיפוטי, כמו גם את עדות המתלונן וביטהה קבלת אחראות וחרטה. בדבריו בפני ניכר היה כי הפנים את חומרת מעשיו, הוא מצר עליהם וمبקש לקיים אורח חיים נורטטיבי. כן הבאתិ בחשבו את נסיבות חייו המורכבות כפי שפירט הסגנור ומטעמים של צנעת הפרט לא אחזר על הדברים. מנגד, לחומרה הבאתិ בחשבו את עברו הפלילי המכבד הכול הרשעות רבות בעבירות אלימות, רכוש, סמים בגין ריצה מסטרים בכליה וכן כי תלוי ועומד נגדו מסר מותנה. כן הבאתិ בחומרה כי אין בפני נתונים מהם ניתן להסיק קיומם של סיכוי שיקום או הפקתה במסוכנות. במקרים אלו איני רואה הצדקה לקבל את עיתרת הגנה למקם את עונשו של הנאשם בתחום מתחם העונשה, וזאת על רקע העבר הפלילי המכבד, היעדר סיכוי שיקום והצורך במקרה זה לבחיר את שיקולי ההורעה וההילמה (עפ"ג 280/23 מדינת ישראל נ' Yahia Alnour Ibrahim (18.5.2023), פסקה 9); עפ"ג 652/23 עבאס מחאג'נה נ' מדינת ישראל (24.4.2023) פסקה 11); עפ"ג 8017/20 מדינת ישראל נ' גרייפות (22.12.2020)). עם זאת, אביא בחשבון כי הנאשם לא ריצה מסר בפועל מאז שנת 2015

כך שהעונש יהיה קרוב יחסית לתחתיות המתחם, אם כי שלא בתחום ממש.

12. סיכומו של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 12 חודשים מאסר בפועל.

ב. אני מפעיל מאסר מותנה בן 12 חודשים שהוטל על הנאשם בת"פ 34671-03-18 (בית משפט שלום קריית גת, גזר הדין מיום 22.3.16) וזאת באופן שחודש יצטבר לעונש אותו הטלתי וחודש יחפוף. בעניין זה הבאתិ בחשבון שהעבירה מושая התנאי נעברה לפני חמיש שנים.

סה"כ ישא הנאשם 13 חודשים מאסר בפועל, החל מיום מעצרו - 21.2.24

ג. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים וה坦אי הוא שלא עברו תוך שנתיים אחת או יותר מהעבירות בהן הורשע.

ד. המאשימה לא בקשה להורות על תשלום התחייבות עליה חתום הנאשם ובהיעדר טיעון בנושא לא ראוי להורות כך.

ה. אני מחיב את הנאשם לפצצת המתלון, ע"ת מס' 2, בסך של 2,000 ₪. הסכום ישולם בחמשה תשלוםים שווים ורכזפים החל מיום 25.3.1. ובכל 1 לחודש שלאחריו. לא ישולם אחד התשלומים במועדו תעמדו היתרה לפירעון מיידי.

המאשימה תמציא למזכירות בתוך 30 יום את פרטי המתלון ותביא לידיעתו את תוכנו של גזר הדין.

הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחויז בתוך 45 ימים.

ניתן היום, ט' تموز תשפ"ד, 15 יולי 2024, במעמד הצדדים.